

rømme, at en Hestehandler bedre forstaaar at vælge og i Forvejen forsyne sig med saadanne Heste, der passe for Hæren. Men det er ikke let at forstaa, at det ikke skulde være muligt at købe flere Heste direkte af Landboerne. Jeg kunde have Lyst til at nævne, at en bestemt Hestehandler, der gennem mange Aar har leveret Heste til Hæren, har udtalt, at han for sit Vedkommende let i en længere Tid kunde skaffe en Snes Heste om Ugen til Hæren. Men at Opkøberne som oftest sagde: „De skal ikke anstrenge Dem, for vi køber kun et vist Antal“. Det er da ikke underligt, at Hestehandlerne saa heller ikke gøre sig store Anstrengelser for at skaffe saa mange Heste som muligt. Befolkningen spørger derfor tidt med Undren: Hvorledes kan det dog være, at der ikke opkøbes flere Heste her i Landet til Hæren; end der nu købes? Ere de Mænd, som foretage Indkøbene, personligt interesserede i, at saa mange Indkøb som muligt gøres i Udlandet? Jeg for mit Vedkommende vilde nødigt tro, det skulde være Tilfældet. Jeg kan vel forstaa, de paagældende ere ordenligt betalte for det Hverv, at købe i Udlandet, jeg kan ogsaa forstaa, at det kan være behageligt at rejse i Udlandet og købe Heste. Men for mig staaar det dog saaledes, at de sikkert sætte Landets Tarv over egen Behagelighed og egen Fordel. Imidlertid, noget mærkeligt er der ved det, og jeg tror, det i alt Fald ikke er af Vejen, om den ærede Krigsminister og Finansudvalget have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag. Under Finanslovbehandlingen i Fjor blev der stillet et Ændringsforslag om, at de Beløb, der bevilges til Indkøb af Heste til Hæren, udelukkende skulde anvendes til Indkøb af danske Heste. Jeg nærede ikke ringe Sympati med dette Forslag, men naar jeg dog ikke turde stemme for det, var det, fordi jeg frygter for, at det ikke var muligt paa en Gang at købe alle Heste her i Danmark, og at det ikke er muligt fuldt ud at forsyne Hæren med Heste her fra Landet. Men jeg kunde have Lyst til at henstille til den højtærede Krigsminister og Finansudvalget, om man dog ikke kunde knytte den Betingelse til Bevillingen til Indkøb af Heste, at ca. de tre Fjerdedele skulde indkøbes her i Landet, og at man saa søgte videre omkring, naar Indkøbene skulde foretages, saaledes at Befolkningen fik let Adgang til at komme til Stede og præsentere, hvad de have af brugbare

Heste. — Endnu kunde jeg have Lyst til at spørge den højtærede Krigsminister, hvorledes det forholder sig med de Hingste, som opstaldes forskellige Steder i Landet, paa hvilke Betingelser disse Hingste blive opstaldede. Jeg tænker her paa, at en Landsdel som Odsherred, der som bekendt saa godt som udelukkende driver Avl af lettere Heste, kunde være godt tjent med, at Staten lod en af sine gode Hingste opstalde der ude, og at Landet i det hele taget kunde være godt tjent dermed. Jeg har ikke kunnet lade være at henlede Opmærksomheden paa denne Sag, fordi jeg virkelig tror, at der ikke gøres, hvad der kan gøres for at købe saa mange Heste, som det er muligt, her i Landet og for at indskrænke Opkøbet i Udlandet til det mindst mulige, for det er dog aabenbart af ikke ringe Betydning for vort Land, om det saa vidt som muligt kunde forsyne Hæren med Heste.

Endnu er der en lille Sag, jeg ønsker at omtale. Jeg skal ellers indskrænke mine Bemærkninger, saa at jeg kan være færdig til Kl. 4 omtrent. Det drejer sig om Anlægget af en Baadehavn ved Sjællands Odde. Det er en gammel bekendt Sag. Ældre Medlemmer vide jo, at der har været vedtaget en Bevilling til en Havn ved Sjællands Odde, saaledes at Staten skulde yde 80,000 Kr. og Kommunen 60,000 Kr. Det er nu let at forstaa, at en lille Kommune som Odden ikke er i Stand til at skaffe saa mange Penge, saa det at knytte en saadan Betingelse til Bevillingen, var akkurat det samme som at slaa Sagen ihjel, samtidig med at Bevillingen blev given. Nu er der atter sendt Andragende til Ministeriet om en Havn ved Sjællands Odde, og der har været en Deputation her inde for at tale Fiskernes Sag. Fiskerne der ude tænke slet ikke paa en stor Havn, som skal koste mange Penge, de tænke blot paa en mindre Havn med et lille kommunalt Tilskud, som man kan magte, og jeg vilde gerne henstille til de ærede Ministre, Landbrugsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder og til lige til Finansudvalget, om det ikke er muligt at naa frem ad den Vej, at der bevilges en lille Havn, som man kan magte. Jeg ved godt, at Regeringens Teknikere frygte for, at en lille Havn skal tilsande. Fiskerne tro ikke paa det, og det er dog muligt, at de ogsaa kunde have en Mening om denne Ting. Jeg vil paa det varmeste anbefale denne Sag.

Endnu skal jeg blot — jeg skal lige